

DUP (3) *sb m*

p *miękkie*.

sg *N dup* (1). ◇ *A dup* (1). ◇ [*L dupiu.*] ◇ *pl L dupioch* (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. *Dziupla, wypróchniały otwór w drzewie; cavum a. antrum exesae arboris, concavus, inanis arbor*
Cn (2) : Nalazłszy [*kukułka*] sobie iamię w ziemi albo dup w drzewie/ tam sobie nanofi czymby sie
czalą zimę przeżywiła. *FalZioł* IV 23c; bowiem [*synogarlice*] we pniach sprochniałych albo wdupioch:
ofkubłszy sie z pierza, tam sie kriją/ aże zafię na wiofnę mylataią [!]. *FalZioł* IV 26b.

2. *Zagłębienie, jama w ziemi lub w skale; cava Calep* (1) : *Cava; foramen in quo aves nidificant –*
Dup, ptąże gniazdo. *Calep* 173a; [Weźmi ten pás ktoryś sprawił [...] y zchowayże go tám w dupiu
fkálnym [*in foramine petrae*] *Leop Ier* 13/4 (*Linde*)].

3. [*Srom kobiocy: Ale ty wždy [Barbaro] niebądź głupia/ Nieznáiomym nieday dudkowác przed*
lobą. KochFr 16 [*dudkowác zam. dupia; żartobliwe uniknięcie obscenum.*]]

Synonimy: 2. dziura, macloch.

Cf DLUP

KN